

Lupul și cei șapte iezi

Trăia odată o capră cu șapte iezi. Ea pleca în fiecare zi în pădure să pască iarbă grasă și să bea apă rece. De îndată ce pleacă, ieziii trag zăvorul la ușa și nu ies din casă. Se întoarce capra, bate la ușa și cântă:

— Deschideți ușa, dragii mei, că mama v-aduce vouă frunze-n buze, lapte-n țâțe, drob de sare în spinare, mălăieș în călcăieș, smoc de flori pe subsuori.

Iezii deschid ușa și mama intră. Ea îi hrănește, îi adapă și pleacă iarăși în pădure, iar iezii trag zăvorul. A auzit odată lupul cel rău cântecul caprei. A așteptat până a plecat capra, a venit în fugă la ușa casei și a început a urla cu glasul său gros:

— Deschideți ușa, dragii mei, că mama v-aduce vouă frunze-n buze, lapte-n țâțe, drob de sare în spinare, mălăieș în călcăieș, smoc de flori pe subsuori.

— Nu e mama, răspund iezii. Glasul mamei e subțire. A mers atunci lupul la fierărie și a poruncit să i se dreagă glasul ca să cânte subțire. Cocoșul-fierar i-a ascuțit glasul.

Lupul a venit grabnic la căsuță și s-a ascuns după un copac. Se întoarce capra acasă și iezii îi povestesc despre vi-